

Per la unificació de talles **Comitè Executiu – Barcelona, 10 de novembre de 2012**

Arran de l'aprovació de les resolucions sobre salut i joves a la XXIX Assemblea General Ordinària del CNJC de l'any 2007 i a la XXX AGO de l'any 2008, el CNJC va establir 6 eixos bàsics que requereixen d'especial atenció en l'àmbit de la salut: la sexualitat, l'alimentació, la salut mental, el consum de drogues, els accidents de trànsit i la salut laboral. El CNJC també va concretar la seva aposta per la prevenció, l'educació i la promoció de la salut, a través de la presa de decisions, la percepció del risc i la imatge social realista de la gent jove en cadascun d'aquests eixos.

En aquest sentit, el CNJC va incorporar en el seu darrer Pla de Treball una línia de col·laboració amb l'Associació Contra l'Anorèxia i la Bulímia (ACAB) que té com a objectiu principal donar a conèixer els trastorns del comportament alimentari (TCA), les seves conseqüències i riscos, i alhora vetllar perquè les persones afectades gaudeixin de l'atenció sanitària i social adequada.

Els TCA constitueixen avui la tercera malaltia crònica entre la població femenina adolescent. Afecten el 5% de les noies i un 11% presenten símptomes d'alt risc de patir-los. Dades recents apunten que a l'Estat espanyol aproximadament un 65% de les persones joves dels dos sexes se senten insatisfetes amb el seu propi cos. A més, el 60% de joves menors de 18 anys ha dut a terme dietes per aprimar-se alguna vegada (Toro i Cols., 2006).

La Federació Espanyola d'Associacions Contra l'Anorèxia i la Bulímia (FEACAB) porta ja anys alertant a la societat i a les autoritats competents sobre l'impacte de la no uniformitat de les talles de roba especialment entre les dones, el risc d'increment de la insatisfacció amb el propi cos i la seva relació amb els TCA.

L'any 1999, la Comissió d'Educació i Cultura del Senat va dictaminar la creació d'un estudi antropomètric per tal de conèixer la distribució real de les mesures dels ciutadans i ciutadanes i homologar de manera urgent el sistema de talles de roba. L'estudi, publicat l'any 2008, forma part d'un acord subscrit el 2007 pel Ministeri amb les associacions i empreses dels sectors de la confecció, distribució, disseny de moda i gènere de punt de l'Estat espanyol, que tenia com a objectiu desenvolupar un sistema de patronatge homogeni.

En l'actualitat, el procés d'unificació de talles no s'ha dut a terme per les firmes que subscriuen l'acord, que es basa en una norma elaborada per la Unió Europea sobre la designació de talles que no és d'obligat compliment.

L'estudi antropomètric del Ministeri aportava dades rellevants com ara que el 80% de les dones participants en l'estudi té un índex de massa corporal considerat convencional en termes estrictament de salut però, en canvi, el 40% les mateixes afirmen tenir problemes per trobar roba de la seva talla. L'estudi també detalla que aquests problemes s'aguditzen en la franja d'edat de 19 a 30 anys i que el principal motiu, en totes les edats, és que la roba és petita.

Els resultats de l'estudi i les directrius europees recomanen l'adopció a l'Estat espanyol d'un sistema de patronatge més precís, en què la grandària de la roba quedi definida per codis amb tres dígits que contemplarien pit, cintura i maluc per a cada estatura.

Amb aquesta finalitat, FEACAB va encarregar un informe a Fundació IMA en què es detallés l'impacte de la no unificació de les talles de roba a la satisfacció corporal dels/de les consumidors/ores, el risc de patir un TCA i la reacció dels mateixos quan van a comprar roba.

Alguns dels principals resultats de l'estudi, que explica que la satisfacció corporal de les persones disminueix entre els 13 i els 15 anys i que aquesta es manté als 18 anys i després de l'adolescència, són els següents: el 87% de les persones enquestades admeten que la seva talla canvia segons el model de roba que s'empren (fins i tot en una mateixa botiga); el 58% dels/de les compradors/ores afirma sentir-se molest, deprimit, preocupat i/o culpable quan la seva talla canvia en funció del model; canviar de talla segons el model que s'empren no dissuadeix al 82% dels enquestats/ades d'adquirir igualment la peça; el 44% de les persones enquestades afirma que s'han plantejat fer dieta després d'adonar-se que no utilitzen la talla que creien, el 81.7% dels quals són dones.

L'informe també afirma que l'impacte de no trobar la talla en persones amb elevada insatisfacció corporal podria afavorir la presa de decisió de perdre pes a través de dietes restrictives sense control mèdic, un dels principals desencadenants de TCA. Per tant, conclou que hi ha una tendència a voler-se aprimar per la pressió que exerceix el sistema de talles actual, que no s'adapta a una gran part de la població espanyola i no contribueix a la prevenció de trastorns alimentaris.

Des del CNJC i les entitats que el formen:

- Demanem una legislació adequada del sistema de talles de roba espanyol basat en les mides reals de la població, les quals van facilitar-se a l'estudi antropomètric del 2008, assegurant la distribució de talles fins a la 48.
- Denunciem la falta de control del compliment dels acords establerts amb la indústria tèxtil.
- Encoratgem als/a les consumidors/ores a denunciar a través dels organismes de defensa del consumidor quan es trobin que les talles varien en funció dels models que s'empren o quan no troben la seva talla.
- Demanem que la prevenció i la sensibilització respecte el seguiment d'estils de vida poc saludables que augmenten el risc de patir un TCA esdevinguin, en la mesura del possible, mecanismes prioritaris per a les diverses administracions.